

6. Bránia články 2, 3 a 6 ZEÚ, články 8 a 126 ZFEÚ, články 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a články 10 a 15 európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013, ktoré za podmienok v ňom definovaných ukladá orgánom talianskej verejnej správy znížiť odmeny pracovníkom, ktorí majú nárok na dôchodok poskytovaný verejnoprávnym orgánom sociálneho zabezpečenia, čo znevýhodňuje týchto pracovníkov, pretože majú k dispozícii iné hospodárske zdroje, a odrádza od predĺženia aktívneho života, súkromnej hospodárskej iniciatívy a vytvárania a rastu súkromného majetku, ktoré sú však bohatstvom a prínosom pre národ?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugalsko) 28. decembra 2018 – Rolibérica, Lda/Autoridade para as Condições do Trabalho

(Vec C-834/18)

(2019/C 112/32)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Rolibérica, Lda

Žalovaný: Autoridade para as Condições do Trabalho

Prejudiciálna otázka

Možno nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že vyžaduje, aby sa doba týždenného odpočinku vodičov nákladnej a osobnej cestnej dopravy začínala a končila v časovom úseku od 00.00 hod. v pondelok do 24.00 hod. v nedeľu, alebo sa má toto nariadenie naopak vykladať v tom zmysle, že dobu týždenného odpočinku možno čerpať vcelku a bez prerušenia medzi dvoma pracovnými týždňami?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85 (Ú. v. EÚ L 102, 2006, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 11. januára 2019 – WM/Stadt Frankfurt am Main

(Vec C-18/19)

(2019/C 112/33)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: WM

Dotknutý orgán: Stadt Frankfurt am Main

Prejudiciálna otázka

Bráni článok 16 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území⁽¹⁾, vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej zaistenie na účely odsunu možno vykonať v riadnom väzenskom zariadení, ak cudzinec predstavuje vážne riziko pre zdravie a život tretích osôb alebo pre významné právom chránené hodnoty vnútornej bezpečnosti, pričom zaistená osoba čakajúca na odsun musí byť aj v tomto prípade umiestnená oddelene od ostatných väzňov vo výkone trestu?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98.

Žaloba podaná 25. januára 2019 – Európska komisia/Portugalská republika

(Vec C-49/19)

(2019/C 112/34)

Jazyk konania: portugalsčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Costa de Oliveira a L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Portugalská republika si tým, že zaviedla mimoriadny príspevok na rozdelenie čistých nákladov záväzkov univerzálnej služby od roku 2007 do okamihu, kým poskytovateľ alebo poskytovatelia určení na základe článku 99 ods. 3 zákona č. 5/2003 začnú poskytovať univerzálnu službu, tak ako to stanovujú články 17 a 18 zákona č. 35/2012 o kompenzačnom fonde, nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 13 ods. 3 a z prílohy IV časti B smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby)⁽¹⁾,
- zaviazat Portugalskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa článku 13 ods. 3 v spojení s prílohou IV časťou B smernice univerzálnej služby každý mechanizmus rozdeľovania čistých nákladov záväzkov univerzálnej služby, ktorú poskytujú prevádzkovatelia elektronických komunikačných sietí a služieb, musí rešpektovať zásady transparentnosti, čo najmenšej deformácie trhu, zákazu diskriminácie a proporcionality.

Portugalský zákon č. 35/2012 vytvára kompenzačný fond pre univerzálnu službu elektronických komunikácií, ktorého účelom je financovať čisté náklady vzniknuté z plnenia záväzkov univerzálnej služby a zabezpečiť rozdelenie týchto nákladov medzi podniky s príspevkovou povinnosťou.

Podľa článku 6 tohto zákona je kompenzačný fond určený k financovaniu určitých čistých nákladov na univerzálnu službu v rámci výberových konaní podľa článku 99 ods. 3 zákona č. 5/2004 z 10. februára 2004, ktoré ICP-ANACOM považuje za nadmerné. Ich účelom je tiež financovať – zavedením mimoriadneho príspevku vzťahujúceho sa na roky 2013, 2014 a 2015 a uloženého podnikom s príspevkovou povinnosťou – čisté náklady na univerzálnu službu vynaložené v okamihu, kedy podnik alebo podniky určené podľa spomenutého ustanovenia začali poskytovať univerzálnu službu.